

[Juul-Madsen.]

lerhøjeste grad betinger en øget eksperttjeneste, og vi er velvilligt indstillet over for, at man her imødekommer dette betydningsfulde erhverv.

Vi finder det også rigtigt, at loven understreger, at landbrugskonsulenternes virke udøves på et neutralt og fagligt grundlag. Personlig har jeg aldrig mødt nogen landbrugskonsulent, der ikke lovede op til den høje etik, der i almindelighed er gældende inden for landbrugskonsulenternes rækker, men vi har jo både under udvalgsarbejdet og gennem bilagsmateriale fået eksempler på, at der findes undtagelser, og jeg synes derfor, det er rigtigt, at vi i loven understreger, at den virksomhed, der udøves af de landbrugskonsulenter, der med et statstilskud på 70 pct. er ansat i landbrugets tjeneste, udøves på et rent neutralt og fagligt grundlag.

Det konservative folkeparti kan altså anbefale det foreliggende lovforslag og de stillede ændringsforslag.

Søren Jensen: På venstres vegne kan jeg anbefale at stemme for de 5 stillede ændringsforslag, og jeg skal gøre nogle bemærkninger hertil.

Ændringsforslag nr. 1, 3 og 4 åbner mulighed for, at loven kommer til at omfatte skovbruget på lige fod med de øvrige jordbrugserhverv, og med den nære forbindelse, der er mellem de øvrige jordbrugserhverv og skovbruget, og af hensyn til de erhvervs- og samfundsøkonomiske interesser, der er knyttet til skovbruget, må det også siges at være naturligt, at skovbrugets konsulenter og en assistent bliver imødekommet.

Ændringsforslag nr. 2 vedrørende konsulenternes virksomhed har vi ikke i venstre fundet påkrævet, men vi har på den anden side ikke villet modsætte os tilføjjelsen om, at konsulenternes virksomhed må udøves på et neutralt grundlag. Det synes at være overflødig, eftersom konsulenterne i dag virker på et neutralt grundlag. Men jeg har hæftet mig en lille smule ved sidste linje i den tilføjjelse, der gøres til § 3, og som lyder:

„Anbefaling af at benytte en bestemt handelsforbindelse er forbudt.“

Dette kan misforstås. Men jeg håber, det vil blive administreret på en sådan måde, at

det ikke svækker det arbejde, som konsulenterne nu engang er sat til at skulle varetage.

Efter mit kendskab til konsulenternes virksomhed er de i deres faglige rådgivningsarbejde absolut neutrale. Skal dette rådgivningsarbejde have den størst mulige værdi, må konsulenterne efter min mening også have frihed til at pege på, hvilke sorter der er de bedste, og hvor man kan få de bedste sorter til den jord, man har. Og det samme må også gælde for kemikalier, gødning, foderstoffer m. v., for ellers taber rådgivningsarbejdet meget af sin værdi. Det gælder også, hvis konsulenterne ikke har mulighed for at oplyse landmanden om, hvilke priser og hvilken service de forskellige firmaer kan yde. Jeg selv har stået over for et tilfælde i foråret, hvor jeg ikke kunne få de sorter, som jeg gerne ville have og havde fået anbefalet af konsulenter, og så spurgte jeg, hvor jeg kunne få dem, og hvilke priser jeg kunne få dem til. Jeg går ud fra, at der ikke efter vedtagelsen af dette ændringsforslag er noget til hinder for, at man fortsat kan få den samme bistand fra konsulenten. I det hele taget har jeg forstået tilføjjelsen sådan, at der ikke ændres ved gældende praksis, og jeg vil spørge landbrugsministeren, om ikke det er rigtigt forstået.

Ændringsforslag nr. 5 vedrørende lovens revision har jeg ingen bemærkninger til, men som det fremgik af hr. Chr. Thomsens udtalelser for et øjeblik siden, har udvalget jo også drøftet andre problemer, bl.a. husholdningskonsulenternes relation til en mere landsdækkende forbrugeroplysning. Det er naturligt, at man ser nærmere på dette, men jeg føler trang til at sige, at jeg tror, nogle overser, at mange uden for de landøkonomiske foreninger i dag nyder godt af de nævnte husholdningskonsulenter. Jeg tænker på husholdningskonsulenternes medvirken ved møder og kursus i en række foreninger, deres medvirken i aftenskoler og på skoler ud over landet. Jeg nævner det for at understrege, at der stadig er brug for husholdningskonsulenternes arbejde, og også for at understrege, at jeg tror ikke, man finder en bedre og billigere ordning end den, vi har i øjeblikket, og som er knyttet til de landøkonomiske foreninger. Jeg håber ikke, de bemærkninger, som er gjort i betænkningen, fører til, at der nu skal lægges op til en